

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ
ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XII, бр. 108 (787)

Търново, събота, 8 септември 1956 г.

Цена 20 ст.

ПРАЗНИЧНО

Здравей, цветоукичена Родино,
здравей хайдушки наш Балкан.
Издай ги дванадесет години
в небе свободно горд и едър стан.

Летете, волни птички, все нагоре,
кърпете се в сребриста ведрина,
кръстосвайте в свободните простори
на дълж и шир по родната страна!

Народе мой, изпитал и борбата
и робската неволя на труда,
развивай по-високо знамената,
на празника на своята свобода!

Христо Маринчев

Красива победа

В първите дни на м. септември колективът на ф-ка „Първи май“ Търново достигна изпълнение до 300 на сто на своя дневен график и на 4 септември деветмесечният план на предприятието бе изпълнен 100-2 на сто. Произведени са над 22 тона свръхплавова готова продукция.

Т. Димов

ТЪРЖЕСТВЕНО СЪБРАНИЕ

Прецизна ръка изпила хубавата украса за тържественото събрание във ф-ка „Балкан“ в Търново, по случай 12-та годишнина на славното деветосептемврийско народно въстание, което се състоя на 6 септември.

Всички работници с жив интерес слушаха директора на предприятието д-р. Стефан Райков, който изнесе доклад: „12 години народна власт“. Той говори за успехите във фабриката през изтеклите 12 години и постиженията в строителството на социализма у нас.

Изпълниха два годишни плана

„Строител“, може би, е най-малката трудово-производителна кооперация в Габрово, но с акуратно изпълнение на поръчките на населението и предприятията колективът си е завоювал вече добро име, макар да съществува само от година и половина. Важни дейности застъпва кооперацията, все повече измествайки скъпия частен сектор — строително-ремонтна, строително-техническа, водопроводно-санитарна, строително-бояджийска, рисувачна фирми и лозунги, поставяне стъкла и други. В резултат на голямото търсене на услугите й, обемът на извършените работи ежесмесно се уголемява.

И ето, след като изпълниха годишния си стопански план в края на първото

полугодие, кооператорите разгоряха с още по-голямо въздушевание социалистическото съревнование в чест на 9 Септември и в навечерието на великия празник удвоиха постигнатия си — достигнаха двойно изпълнение на годишната програма.

За качествената, сročна и етина работа на кооперацията говорят немалко благодарствени писма, които се получават от обслужените граждани и предприятия. От къде са минали хората на бригадирите Стефан Христов, Стефан Ганчев, Дончо Данаилов, Иван Чухлевски, Илия Владов и др. оставили са добър спомен за себе си с добросъвестното си отношение към труда и в поръчките рядко са посочват техните имена.

Така работят свободните хора

Изминали са само осем години откакто работниците от Държавния завод за захар в Горна Оряховица станаха господари на своя завод. Малко години, а колко голяма крачка е направена напред. Когато си отиваха омразните чорбаджии и техните „специалисти“ предвещаваха провал. Техните думи караха работниците да се смеят. Сега те също се заливат от непринуден смях, защото не само че не последва провал, но производството на захар нарасна два пъти.

Свалили от гърба си тежкото бремене на капитализма, работниците и ръководителите дадоха простор на таеи сили и умение, направили и правят чудеса. Ако някой по-рано се осмелеше да каже, че една смяна ще може да преработва 612 тона захарно цвекло, ста-

рите „специалисти“ цяха да му се надсмаят. Но това сега е факт. Такава рекордна, непозната до сега в историята на завода преработка за 8 часа постигна смяната на Димо Димов, в която е манипулант Йорго Добрев и дифузор Иван Йонков (на снимката долу).

Утре работниците от Държавния завод за захар ще манифестират в челиите редици и ще отчетат пред любимата Партия и народното правителство, че са произвели 1,700,000 кг захар в повече от предвиденото по плана.

Така се отплащат захароварите за придобивките, които им даде народната власт. Такава непознати успехи могат да постигат само хора, които знаят за кого и защо работят.

Снимка и текст: П. Тарасенков

Да живее Дванадесетата годишнина на славното Деветосептемврийско народно въстание, на освобождението на Българския народ от фашизма и империалистическото робство!

(Из лозунгите на Централния комитет на Българската комунистическа партия за Дванадесетата годишнина на Деветосептемврийското народно въстание)

В предприятието — и менник

Още щом влезеш в двора на ф-ка „9 септември“ Габрово долавяш с радост някакво ново веене. За честитите промени в работата на колектива ти подсказва и чудесното табло за отчитане на съревнованието, на което трудният път на бригадите към успеха е показан с възходящи стълбици, увенчано с ликовите на първенците, ясни като волнии живот в Родината. Надникваш в техническия кабинет, чувството крпне: хубава уредба, спретнато, светло, по дъската чертано, писано. А в пералния цех външната тече на неспирен поток от чепкалата през левитаните към сушилата и под червистите ръце на балировачите бързо се скрива в харарите и балите, за да поеме с камиони към предачните фабрики. Ново, радостно, обнадеждащо!

А вижте как работят хората! Ето Пена Георгиева, работничка на перилото, не можеш да я видиш спряла — грижи се за машината, контролира технологията, пестеливо събира и най-малките папери, паднали под левитана. За това и качеството на изпъкната от нея вълна е най-добро, а нормата е изпълнена всеки ден 150 на сто. Ами дърводелецът Васил Генчев, работничък, който всяка възложена задача изпълнява в срок и то така, сякаш сърцето си е вложил в работата. Тези, ала прекрасен — о своите резултати, е трудът на сушиларката Райна Ламбева, изпълняваща нормата си 178 на сто, балировача Стоян Цонев — 171

на сто, сортировача на вълна Драган Мирчев — 232 на сто, многомашииника — даракчий Васил Сюлейманов, чепкалджийката Тона Дончева, сортировачката на парцали Дона Пенчева...

Мрачните зимни дни на ниспоруки останала назад. Ръководството направи изводи за своята работа, стресна се, стегна се и колективът. И когато през май се намалиха доставките на вълна духом не паднаха. „Да скръстим ръце ли? Не! Ще поправим машините!“ — това беше решението. Задовиха се всички и щом суровината започна отново да гълти складовите, те бяха готови. През юни дадоха близо 4 тона прана вълна над плана. Съревнованието в чест на патристия празник се разгаряше. През юли и август всеки ден започнаха да излизат по 1,000 кг

горница, изостаналото се топи като сняг, за да изчезне съвсем в близки дни. Почти толкова дава в повече и цехът за възобновена вълна. Седеммесечното е приключено със 787,000 лева свръхпланова икономия. Помогат графичните, свещениците, словото на партийната организация, курсовете за квалификация, редовното почитване на котела, използването на часовете за почитване на машините и за ремонт...

И макар че до тавана на възможностите на колектива е още далеч, пътят към възхода на предприятието е трасиран ясно и на Деветосептемврийския празник нищо не ще помрачава радостта от плодотворния, крилат труд за Родината.

В. Михайлов

На 9 Септември с добри резултати

Колективът при строителния район по транспорта гара Горна Оряховица посрещна 12-годишнината от деветосептемврийското народно въстание с трудови успехи. Той изпълни производствения план за 1-то полугодие 105 на сто, а за месец август 103 на сто. Във всекидневния упорит труд израснаха десетки първенци, ореноносци.

Постоянен първенец е бригадата на Стоян Христов Николов. Тя изпълнява редовно нормата си 200 на сто. Затова и бригадирът й е награден със сребърен орден на труда.

Два месеца преди срока изпълни даденото обещание да завърши една алм.

сграла и бригадата на Минчо Радоев, най-добър в професията.

Улови, умели ръце са понадали строителните машини — тези вседневни помощници. Как няма да работи бегурт под управлението на носителя на златен орден на труда Борис П. Косев, може ли да направи засечки булдозерът при толкова внимателния Цв. Щърков!

Работниците от строителния район по транспорта са щастливи, че на своя народен празник няма от какво да се срамуват пред Родината и те са поработили усърдно.

Кольо Кр. КОТЛЯРОВ

Пред великия празник

Оживено е тези дни в село Поликраище, Г. Оряховско. Кипи усилената работа за специалне на деветосептемврийското съревнование. Броят на излезлите на работа кооператори расте с всеки изминат ден и на четвърти септември стигна 695. Кой ще спечели съревнованието, кой ще вземе знамето? — Това са въпроси които възбудят всички кооператори, всички младежи.

На полето е оживено. На един блок се бере царевича, на друг се извършва дълбока есенна оран, на трети се чува веселият глъч и смях на младежите,

дошли да къшат памука... а при силажните ями е приготвен вече 1,200 тона силаж.

Където и да се спре човек, ще чуе едни и същи разговори — за идващия празник. В клубовете на бригадите е оживено. Кой клуб ще бъде на-добре украсен и подготвен? — да, и това е важен въпрос.

Всяка вечер по местната РТЦ се изнасят деветосептемврийски програми, четат се информации и доклади. С любими мелодии се поздравяват кооператори и кооператорки, челици в съревнованието.

Вечер в читалищния салон в също оживено. Млади самодейци подготвят подхляща програма за празника, в друга от стите репетира танцовият състав, в трета — хоровият. Всичко е в надпревара. А дойде ли дългоочакваният ден, всички ще се стекат масово за да манифестират своите трудови успехи. И след манифестацията край общата трапеза ще се извият крълени народни хора на свободни трудови кооператори.

Т. Иванчев

ЗАПОЧНА ГРОЗДОБЕР

На 5 септември ние кооператорите от ТКЗС в с. Стамболово Павликеново започнахме беритбата на десертно грозде сорт „Болгар“. Само за няколко часа бяха набрани 3 хиляди килограма едро кехлибарено грозде. То бе грижливо подредено в цайги.

Първия вагон десертно грозде изпратихме за трудеците се от братския Съветски съюз.

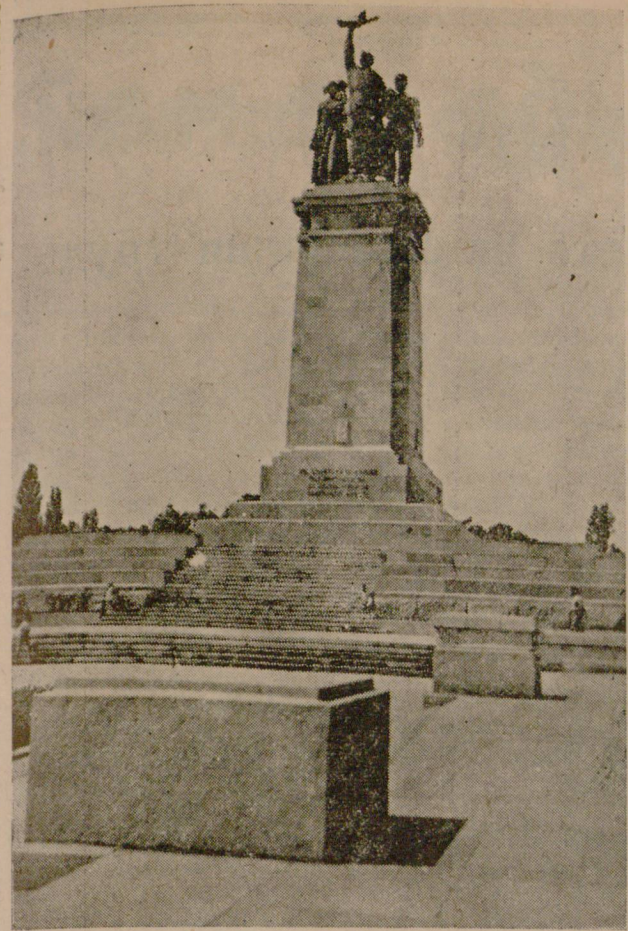
С. Шишков, дописник

СЕДЯНКА В ЧЕСТ НА 9 СЕПТЕМВРИ

На 4 септември кварталците от първа Отечествофронтовска организация в Дряново проведоха седянка на открито по случай Великия празник на свободата 9-ти Септември. Изнесен бе кратък доклад и изпълнена литературно-музикална програма. Изпълнителите бяха акламирани бурно от присъстващите 150 души. Мило впечатление направиха сестричките Надка Нанкова и третокласничката Стефка, които с чувство изпълниха партизанската песен „Смъртта на Андрей“.

Седянката бе истинско тържество.

П. Николов

На Съветската армия, нашата освободителка, величествен паметник в Столицата, в знак на дълбоката признателност на българския народ

Ах, летете, ескадрони! В устрема ви, милиони погледите са приковани със надежда и любов. Свил десницата корава, целият свят се днес изправя стреснат, трогнат, очарован от победния ви зов.

И когато сетний камък на обгорелия в пламък и разлука древен замък се отрони в пепелта ви слезете от конете и земята целунете — възцарете вечна обич, вечна правда на света.

Хр. Смирненски
(Из „Червените ескадрони“)

Велик празник на нашия народ

Ние чествуваме за дванадесети път своя победоносен Девети септември. Каква радост, какъв силен изблик на стреленост и увереност проявяват новите хора на нашата нов социалистически живот! Третното въстание, което изпитваше българският народ във величавата борба за поражението на кървавата власт на фашистката реакция, израсна в могъща сила и слыщето на свободата, което изгря преди дванадесет години, започна да зари с необикновено голяма сила.

На Девети септември 1944 г. трудеците се от родните градове и села, ръководени от любимата Българска комунистическа партия и решаващата помощ на непобедимата съветска армия установиха своята народна власт и отдавайки цялата си енергия, и творчески ентузиазъм започнаха да изграждат хубавата сграда на нашата социалистическа Родина. Поел светлия път на своя всеотдаен възход, по който върви неотклонно вече второ десетилетие, трудовият народ на тази велика годишнина с чувство на законна гордост ще отчете постигнатите крупни успехи в своето социалистическо развитие.

И тази година, чествувайки своя най-голям празник, ще отправим благодарности и вечна признателност към славната съветска армия — освободителка, към великата Комунистическа партия на Съветския съюз, към съветските народи, които ни освободиха от фашистката тирания и които ни оказват всеотдайна, братска помощ в строителството на новия живот. Ще преклоним победните си знамена и пред светлата памет на хилядите самоотвержени революционери — комунисти, земеделци и други патриоти, загинали за свободата и независимостта на Родината.

Девети септември сложи край на мрачното фашистко робство. Трудеците се станаха господари на средствата за производство и плодотворе на своя труд. Под ръководството на Българската комунистическа партия от изостанала, с примитивно земеделие, страната ни се превърна в страна с развита индустрия и с преобладаващо в земеделието кооперативно селско стопанство. Непрекъснато расте и се развива творческата инициатива на работническата класа и трудеците се селяни, повишава се тяхната съзнателност, крпне твърдата им решимост да се борят за предсрочно изпълнение на плана за 1956 година.

Чествуването на Деветосептемврийското въстание се превръща в нова още по-могъща манифестация на морално-политическото патриотично единство на трудеците се. Сплотен под знамето на Отечества фронт, ръководен от Българската комунистическа партия и нейния Централен комитет, нашият народ изразява своята увереност и воля твърдо и неотклонно да следва изпитаната политика на Партията и Правителството насочена към по-нататъшното развитие на промишлеността, към пълната победа на кооперативния строй на село, към бързото развитие на производителните сили в страната, към повишаване на своето материално благосъстояние и култура. Чествуването на този велик народен празник ще бъде манифестация на силата и монолитността на боевия съюз между работническата класа и трудеците се селяни — основата на народно-демократичния строй, манифестация на постигнатите резултати от извършената работа за изпълнението на задълбочено направения анализ и изводи от решенията на XX конгрес на Комунистическата партия на Съветския съюз, за преуспяване на всепобеждаващото дело на социализма и мира.

През годините на народната власт се преобразява и нашият окръг. Влязоха в експлоатация редица крупни строежи и съоръжения. Укрепва и се

разширява базата на промишлените предприятия, които извоюваха значителни успехи и осигуряват на населението все повече, по-разнообразни и по-доброкачествени стоки за широко потребление.

В резултат на широко разгърнатото се социалистическо съревнование по призива на челиите предприятия в страната за повишаване производителността на труда и снижаване себестойността на продукцията, както и на по-добрата организация на труда и внедряване на опита на първенците, през първото шестмесечие на т.г. планът за промишлеността в окръга бе изпълнен 104-1 на сто.

Девети септември извърши коренен прелом и в селското стопанство. Разширява се кооперативният строй на село. Подпомогнати от машинно-тракторните станции, трудово-кооперативните земеделски стопанства водят упорита борба за постигане на нови по-големи и устойчиви добиви от всички земеделски култури, за по-голяма продукция от животновъдството. До 1 април на т.г. в окръга са кооперирани 59 на сто от домокинствата и 54-8 от обработваемата площ. В началото на т.г. се изградиха нови 12 трудово-кооперативни земеделски стопанства и с още по-голяма сила се изпълнява юлското постановление на ЦК на БКП и Министерския съвет за по-нататъшното укрепване и разширяване на ТКЗС, за увеличаване и поевтиняване на селскостопанското производство и повишаване материалната заинтересованост на ТКЗС и кооператорите. В него са разработени цяла система от мероприятия за подобряване на организационно-стопанската и политическата работа в кооперативните стопанства за непрекъснато увеличаване на добивите от единична площ и продуктивността на животните.

Селските труженници все по-ясно създават, че колкото и голяма да е материалната помощ на държавата, главно условие за увеличаване на продукцията си остава решителното подобряване работата на кооперативните стопанства, тяхното по-нататъшно организационно-стопанско укрепване. Затова сега внимателно им е насочено към сръчното прибиране на пролетните култури, към бързото и качествено провеждане на есенната сента и дълбоката оран. Особено внимание те отделят на силажирването, което е едно от най-важните мероприятия сега в селското стопанство, за нови по-големи успехи в животновъдството.

На основата на постигнатите успехи в промишлеността и селското стопанство расте материалното благосъстояние и културата на нашия народ. Няма патриот и патриотка в страната, които да не се радват от сърце на величествените победи, завоювани за дванадесет години свободен живот.

Девети септември създаде нов народно-демократичен строй, който осигури необходимите условия за творческа дейност на трудеците се. Само в родния окръг израснаха стотици и хиляди нови хора носители на високи трудови отличия, най-добри в професията, ударници и рационализатори, майстори на високи добиви, добри животновъди и механизатори — хора, които преодоляват трудностите и вървят уверено напред по пътя на нашето социалистическо строителство.

Няма съмнение, че нашият героичен народ, възбуден от постигнатите успехи, ръководен от Българската комунистическа партия, щедро подпомаган от великия Съветски съюз и целия социалистически лагер, с още по-голяма енергия и ентузиазъм ще се бори за превръщане в живо дело решенията на Шестия конгрес на Партията, за по-нататъшен подем на промишлеността и селското стопанство, за повишаване на своето материално благосъстояние и култура, за укрепване мира и дружбата между народите в света.

Септември ще бъде май.

Дванадесет години от тогава! Фотообективът е запечатал исторически момент: Партизани влизат в гр. Елена, възторжено посрещнати от гражданството.

ИЗПОВЕД НА ОБЕСЕНИЯ

Аз бях дете и сиви дните в нередност плачеха край мен. Горчиво беше от съзидател, светът в млъниане стаен.

Не видях нивга теб в живота, за твоята слушах красота от всяка горестна, сирота, от всяка пламнала душа.

Седмици дълги гних в затвора, да дойдеш чаках всеки час. Уви! Сърце се не разтвори. Отивам на бесилка аз.

Но идват дни красиви, знай, за всички хора по света. Умирам в трепетна омая по тебе, скъпа — СВОБОДА! Затвора, Варна

Стефан Петков Йончев (ВЕЧВОЙ)
отговорник на РМС в VII мъжка гимназия, обесен във Варненския затвор на 10 май 1944 година

С вярата на борците

Само един ден ни дели от Девети септември. На този ден трудовият ни народ извоюва свободата си. За този победен ден проляха кръвта си в борбата срещу фашизма хиляди народни синове като: Йорданка, Лилияна, Сашо, Малчика, поетът Ванцаров.

Те посветиха целия си живот за освобождението на народа и върваха силно в успеха на борбата, върваха, че животът ще стане по-хубав от песен. Дойде свободата. На нас, младите хора, Девети септември донесе много. Под грижите на Партията ние живеем радостно и щастливо.

Аз съм ученичка в X клас и след година ще завърша средно образование. Благодаря на нашата родна БКП и народната ни власт, че ми дадоха възможност да се уча в средно училище и ако желая да продължа образованието си в университета. След като завърша, аз ще се включа с всички свои сили в изграждането на бъдещето у нас, ще градя този живот, за който мечтаеха хилядите паднали борци, с такава вяра, с каквато те се бориха и умираха.

Еленка Габровска
ученичка в X клас при ПССУ
Търново

НА ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

Утрото изчистено ще блесне
в непозната, бистра синева.
Улиците ще кълмат от песни —
песни от сърце ще са това!

Аз ще сляза рано на площада
със букет от хубави цветя.
Ще деля голямата ни радост
с хората със песен на уста.

Ще си спомням битки и победи
тежките горчиви часове;
ВЯРАТА, която ни изведе
през безброй неравни боеве.

Тази ВЯРА, дете и сега е
първият най-верен наш компас
и врагът дори, който знае —
с нея в този ден ще мина аз!

Генчо Арабаджиев

В УСТРЕМА ЗА СВЕТЪЛ ЖИВОТ

Топъл майски ден. Слънцето надличава през зашумените букови клонове и приветливо се усмихваше. Свеж планински полък разклащаше листата и тревичките — избуяли и сочни — и донасяше от близкото дърво прохлада. Наситеният с мириса на прясна трева, и здравец въздух се огласише от веселата песен на птици хорове. Плъстрокрили перепрудки закачливо се гонеха около ниските храсти, а долу мравешки керван бързаше по кривулчицата и тасна, но добре отпакана пътека.

Пролет!... нагиздена и примамлива, разбудила от дълъг сън всяка животночка, всяко растение — цялата природа. Всичко тук, на база Везизелос, беше тъй хубаво, тъй весело. Нови сили добувахме и ние партизаните. Редовната храна, свежият въздух — всичко, всичко наоколо помагаше за отморването ни от тежките битки.

Планински отпакан беше превалило. В района на лагера, стигнал под местността „Кубините“ в Мазалатския балкан, се събуяла малка хора. Почти всички се бяха пръснали: кой за сухи съчки, кой за гъби, а други папаха из дерето. Дале се сгинува за сбор и лагерът наново оживя. Строихме се и започнахме. Говехме се малко тържествено, причината за което не всички знаехме. Към редовните приближиха отрядният командир и политическият командир. Те поздравиха строените редци и дадоха „свободно“.

Другари — развълнувано и припряно започна да говори политкомандирът — в борбата с врага нашите млади партизани проявиха патриотизъм, мъжество и лична смелост. Ръководени и напътствувани от Партията и своята младежка организация РМС, закалявани в суровия партизански живот и жестоки битки, те, заедно с по-възрастните си другари, показваха чудеса от храброст. Възможни предиди това и оценявайки голямата им заслуга пред народа, Окръжният комитет счита, че ремисите са придобили в борбата ония ценни качества, които са необходими и задължителни за всеки член на Партията и препоръчва приемането им в нейните редове.

Той прочете имената на Лилияна, Роза, Ваньо... всичко осем ремисисти.

Настъпни оживено раздвигане и шум. Очите на Роза и другите младежки грейнаха от радост и щастие, а Ваньо гледаше като зашеметен — не можеше сякаш да проумее, истината ли е това или сън. „Как, член на Партията — говорехте, като че ли смутените му очи — тъй рано? Нима заслужих вече тая висока чест?...“ А ръцете му ту мацкаха и увиждаха единия край на дрехата, ту се движеха без нужда, сякаш му бяха станали съвсем излишни и не знаеше къде да ги държи. Ситна роса избиваше по челото му. Лицето му, ушите — целият пламтеше в червенина.

Политическият командир направи кратък преглед на бойния път на отряда като изтъкваше героизма на младите патриоти.

Стани и заслушани, ние мислено си представяме целия този труден път. Пред нас като на филмова лента отново оживяваха, една след друга, картини

на Балканската битка, битката на местността „Равна гора“, на „Варениците“.

Двадесет и пет януари 1944 година. Времето на Бузлуджа, макар и студено, беше, както рядко се случва, хубаво. Януарското слънце трептеше на небосклона и светлината му се отразяваше в безброй снежни кристалчета, които блещукаха като елмазен пясък. Облизан от бурите и заледен, лъщеше на светлината целият неравен гръб на планината.

Частъ беше около десет. Изведнъж откъм най-близкия гребен върху снежния фон се очертаха силуетите на хора... Насочваха се към хижата... Ясно!... Отрядът е вдигнат в тревога. Всички са на бойното си място.

Честа картчена стрелба огласи стаяните простори... Дрънкат строчици стъкла; пицят рекуширали от каменния зид на хижата куршуми. Силен трясък — бомба разтърсва земята. Изригва фонтан от снежен прах, прст и пушек... Въздухът се залюлява... Жесток и кървав пламък боят.

Рамо до рамо със своите по-стари другари, ремисистите обитават с горди си бесните противникови атаки... Ето, зад гроба на Халжи Димитър е залегнал Генчо! До самия него е малкият Томо. Той стиска здраво пушката си с прилепен към рамото приклад, а дясната му ръка, тая която той преди месец беше вдигнал в изправено стиснат юмрук при произнасяне на клетвата, работи трескаво със затвора и спуска и изпраща куршум след куршум по омарните гадюве. По-надолу пъла напред по заледения склон Ваньо и търси с очи криеища се зад дърветата противник, а зад помяления път е залегнал друг младеж.

Пала първата жертва — ремисист Любо. Челото му е окървавено. Малка кървава струя багри отпъкна край него снит. Санитарката Лилияна — негова родна сестра, се зачуха, но той е вече мъртъв. Очите на Лилияна са сухи; веждите свити гневно; устата и мълчат, закана. Тя взема пушката на убития си брат и яростно започва да стреля срещу нагилите убийци.

— Пръв отделение Варна! Пръв отделение Варна! — високо даващ разпореждания командирът.

Първото отделение, начело с младия елца двадесетгодишен командир Альоша, започна да обхожда от ляво.

Врагът се стисна. Партизанската верига напредва. Инициативата е в наши ръце. Победата е очевидна.

Тресе се Бузлуджиянският връх, свистел на новата кървава свад; ехото разнася наддалеч произвездения рев на шмайзери и пушки, на бомбени взривове, викове „ура“, стонове.

Накрая врагът, вървожес с първокласно оръжие и снабден с много патрони, беше бит и прогонен.

Партизанската колона, насочена към билото на планината потегли през дълбокия сняг по стръмнината. А горе

лудуваше страшна буря. Бученето все повече нарастваше, а заедно с това се усилиха и напорът на вятъра. Движеният ни напред ставаше все по-трудно, а когато излязохме от гора, ни блъсна такава мощна въздушна вълна, че Соня и Дафинка не издържаха напора и паднаха. Див рев, писк, вой, заглушаваше гласовете ни. Тук на голия връх „Бедек“ ураганът лудуваше на воля. Гонеше мислите, насмисляше цели области сняг и едра като древни поледци. И тъкмо в този момент, когато силите ни напуснаха, до ушите ни, като из дълбоко подземие долетя песен. Да, да, истинска песен. Командирът Владо изтичаше ту напред, ту назад и пееше някаква народна песен. И стана сякаш чудо. Тукатски забравихме умора, в нас се върна като че ли новите сили. А младежите, без да обръщат внимание на бурята, взеха преднина и по примера на командира започнаха да тананикат.

Борбата със суровата природна стихия продължи до вечерта. Бурята беше победена.

Труден беше пътят на младите партизани до редовите на Партията. Превъзяха много битки, глад, студуване и какви ли не още неща. Край тях неведнъж са свистели куршуми, пръскали се са гранати, бомби. Не веднъж са попадали на засади, изпадали са в тежко положение. Виждали са убити, кръвта на врагове и на свои. Не са липсвали може би моменти на обръкнатост и страх, особено в първата престрелка, когато човек мисли, че всеки изстрелен куршум тъкмо него ще улови. А имало е случаи и на неувереност, намаляване вярата в силата на колектива. Но на всяка крачка младежите биваха под непосредствената грижа на Партията, ползуваха се от мъдрите съвети, разсипаха с думи, закаляваха се в борбата, възмъжаваха. Само така подготовени те можаха да удържат на тежките изпитания през зимата и особено в голямата Балванска битка, където макар изтощени от продължителното гладуване, недоспазване, с разранени крака, отстояваха срещу атаките на въоръжените до зъби жангаристи и полици. През всичкото това време те държаха високо бойното знаме на свободата, удържаха с чест на дадената клетва и заедно с комунистите в Габровско — Севелински отряд се биха с вярата за светъл живот.

Приемането на новите членове стана бърже, с единодушие, с голяма радост. От името на новоприетите изказа благодарност Лилияна.

Гръм от ръкопляскания отекна в цялата усойна.

Тържеството продължи с веселие, а вечерта отрядът, строен в колона по един, потегли на нов поход, за да изпълни нова бойна задача за извоюване на свободата, която изгра на 9 септември.

Димитър Воденичаров

На крилете на свободния труд

Всякога, когато минаваше покрай сведените над наковалничките работници, които на ръка на зъбват рашипи, гнетеща мъка притискаше сърцето на Йонко, сякаш техните припярни чукове биеха по него. Идваше му на ум страшната приказка за злия цар, който за да си отмъсти на умния работник, го приковал към скалата и заставил да изброи песчинките на морския бряг. По 14,500—2,000 удара трябва да се направят на всяка пила, а за осем часа — 40,000 удара! Изнурителен по своето еднообразие и непроизводителност труд. Протест на освобождения от произвола на царете човек, на горещия патриот на своята трудова Родина против тази останка на наследената от миналото техническа изостаналост, се надигаше в „пчшата на техника Йонко Донков от завод „Болшевик“ и зрееше в голямо, творческо решение.

Навън е дълбока, непрогледна нощ.

— Лягай си вече бе, татко! — укор и безпокойство звъннаха в гласа на петокласника Димчо, когато вдигна сънливи очи към баща си.

Йонко трепна, откъсна се от забодения на дъската недовършен чертеж и нежно провери изтрилани пръсти в косата на Димчо. Погледът му се плъзна по купчината книги, които след чертането имаше още дълги часове да прелиства и тази нощ, за да се подготви за изпитите в Казанлъшкия техникум (той е задочник), но докосването на топлата момчешка глава като с ръка изтри умората.

— Ти все чертаеш, смяташ...

Много ли ти е тежко, татко?

— Тежко? — Йонко се усмихна. — На партизаните в Балкана им беше много тежко, те кръвта си проливаха, за да станеш един ден инженер, за да ходиш всяко лято на лагер, синко. А на мене не ми е чак толкова тежко, тежкото се мина преди 12 години, Димчо.

— Ти машина правиш нали, татко? Пак ще те обхватят за рационализатор, нали?

— Машина, синко, за да замени човешката ръка, да дава повече пили. А ти си лягай, Димчо.

Димчо се свива на кревата и вече през сън шепти: „Като порасна и аз ще правя машини!“ Йонко чува, усмихва се, решително оправи плещи и отново се навежда над чертежа на автомата, който — той знае, уверен е — ще направи труда на пилотбичките плодovit и радостен като песен. Трудно ли му е? — Иска ли питане! Но какво струват тези трудности на растежа пред мъките народни в миналото?

Колко коварни прегради се

Любима Партийо, благодарим ти от сърце

На 1 септември за пръв път в с. Караисен, Павликенско се откри полудневна детска градина. Всяка сутрин с ранните слънчеви лъчи четиридесет сладки дечица излизат от хубавите си домове и се отправят към училищната сграда. Четиридесет майки и бащи отиват спокойни, весели и засмени на полето. Те знаят, че техните деца не са по улиците, изложени на всякакви нещастни случаи, а са под грижите на възпитателката Павлинка Христова Грудева.

В стаята, на двора, децата ще

опитваха да скършат крилата на дръзката мисъл на Йонко! Ала той не беше от малодушните. Чертаеше, изчисляваше, съветваше се с инженер Врабчев, стреляше и поправяше, търсеше и намираще. Колко несломима енергия и воля да изведе до край замисленото дело, да тласне напред производителните сили на завода, имаше в този млад още човек! И автоматът растеше, всеки ден все по-оформен ставаше неговият облик, все по-ясен замисълът на твореца му.

И когато първата отечествена машина за нарязване на рашипи и първата в страната ни зачука бойко, като картечица, редейки бързо еднакви зъби, един след друг, в прави редове по пилата, победата на изобретателя донесе светъл празник в завода. Цо народ се измина да види как работи, да опипа продукцията й да поздравя Йонко.

— Толкова години теглихме за такава машина и благодарение на Йонко я получихме за по-малко от 15,000 лв., докато Западна Германия ни ги предлагаша по 200,000 лв. — разказва началникът на пилотбичния цех Колю Пеев. — Като направим приспособлението за източването на поулблните пили, ще захраним новата машина. Пет пъти увеличава тя производителността на труда. При сегашното производство на завода спестява годишно 76,000 лв. Някои разправяха, че в България не сме били способни да правим машини. Много здраве имат тези оракули! Щом имаме хора като Йонко Донков, какви ли не машини ще си създадем!

Така препеняват патриотичния подвиг на младия изобретател всички работници в инструменталния завод. Той ги вдъхновява.

Вс. Пурел

В полето гроб...

В полето гроб. Край него път извива. Тополи бледи ронят лист след лист и в утрото на есента мъглива шептят, че тук е паднал комунист.

Един младеж със име непознат затворил жадни за живот очи. Премине с писък закъсняло ято, простене падащ лист и замълчи.

Тук всичко ще засни като младежа и дълга зима ще натрупа сняг; но пролетното слънце, с ласка нежна,

за нов живот ще влигне кълна пак.

Тъй всяка пролет. Никат се години.. Край гроба стихнал блокове чъвът, мотори пееят под небето синьо и трактори полетата браздят.

И всичко тук напомня за героя: шептят за него буйните жита, трепти за него вечер над покоя на влюбена девойка песента.

А всяка сутрин в равнината свежа потеглят ли младежките звена, пред тях запява като в бой младежът,

и пее с него цялата страна.

Мила Доротеява

ЗНАНИЯ, ВЯРА, СИЛА

„Човек, въоръжен със знания, е непобедим“ — казва Максим Горки. Нашата Партия и Народното правителство правят всичко възможно из полето на народа да израснат знаещи, непобедими хора, преобразователи на природата, самоотвержени строители на социализма, носители на нов — по-богат и по-редовен живот. Тя не жали време, сили и средства, като издигне на висота духовната култура на трудещите се, да ги въоръжи със стоманената Валпарова вяра в светлото утре на нашата Родина.

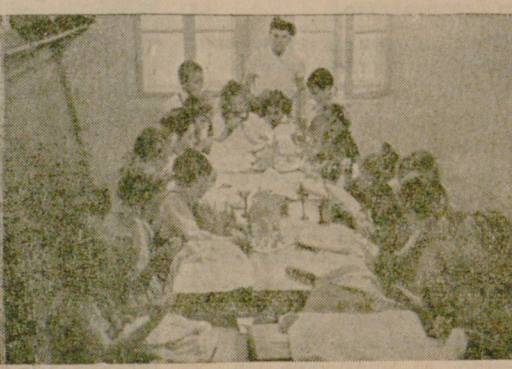
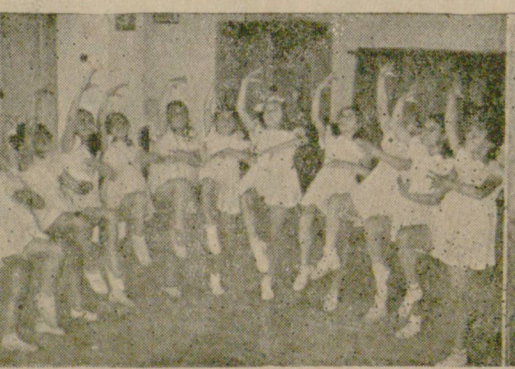
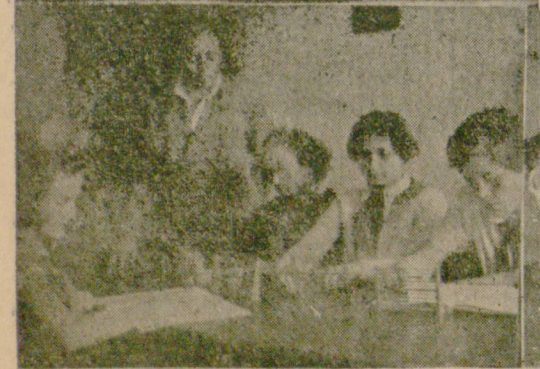
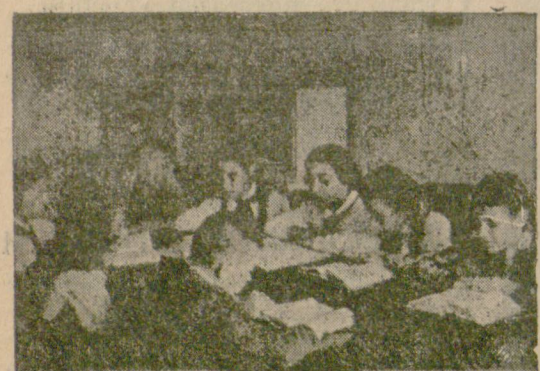
Особени са грижите за подрастващото поколение — пионерите. Какви пионерски домове им обзавежда тя! В различните кръжоци на домовете пред младите граждани на Републиката се разкрива широтата на света, стават им ясни мно-

го тайни. Дали е така? Да проверим в пионерския дом в Севелино! Да проверим. На първа а снимка отляво на дясно севелински пионери са на занятие в литературния кръжок. Тук ръководителят на кръжока Иван Пенчев въвежда младите хора в широката свят на книгата, които обогатява човека, въоръжава го със знания. Други пионери (снимка 2) под ръководството на Христо Богданов навлизат в света на математиката, която развива ценни качества у човека — последователна и трезва разсъдителност, съобразителност, досетливост и пр. Снимка трета ни пренася в кръжока по балет и танци, ръководен от Росица Кожухарова, а четвърта — в кръжока по пугулка. Бъдещите граждани трябва не само да умеят да работят, но и да свирят, да пеят,

да танцуват и с майсторството си да веселят околните. Разбира се, и в домакинството са нужни познания. Да шиеш и да бродираш трябва същото знания. Такива севелински пионери получават в кръжока, ръководен от Радка Евтимова (снимка 5).

Химията у нас има голямо бъдеще. Любова към тази наука се закръпя в кръжока по химия (снимка 6). Тук ръководителят на кръжока разкрива пред своите възпитаници много тайни на природата. Не са безинтересни за пионерите и заниманията в кръжока по телефонно дело (снимка 7).

На пионерите, жадни за знания, добър път в науката!

Земята ще бъде рай...

ГЕО МИЛЕВ

НАШИТЕ ИНТЕРВЮТА ЗА НОВИЯ ЖИВОТ

Чудесни промени в съдбата на хората

Ние, строителите на социалистическото общество, сме така устроени, че в най-вълнуващите минути на живота си, когато правим тържествена равна сметка за завоеванията на нашия народ, обръщаме погледи и назад. В трудностите на миналото черпим твърдост и въодушевление за бъдещата работа. И ето, в навечерието на 12-та годишнина от победата на народа над фашизма и капиталистическото робство не мога отново да не се замисля за дълбока благодарност към Коммунистическата партия и народната власт.

Простичко колибарче, едва изкарало прогимназия, търгнах по фабриците и частните общури да търся коравия заляк. Гнетещо еднообразие и тежки години на недоимък и унижение.

Деветосептемврийската народ на победата откри широки пътища за всеки трудов човек да се учи, да се издига, да кове сам своята съдба.

Станах член на обвната кооперация „Здравоход“. Откри се вечерна гимназия за тези, които в миналото бяха лишени от възможност за по-високо образование. Записах се и затвърших девети клас. Партия-

та ме изпрати да се уча в раб-фак, а след това във Висшия институт за народно стопанство в Сталин. След завършването му отново се върнах към любимото производство — общо-парството. Повериха ми да завеждам разходните норми за материали във ф-ка „Сърп и чук“, а през декември м. г. колективът ме издигна за главен инженер на предприятието.

Трудности срещам много, не всички начинания завършват с успех, ала колективът на фабриката работи с голям ентузиазъм и това окриля.

Това лято имах неповторимото щастие да бъда изпратен във великата страна на комунизма, от където дойдох със светските богатства — освободители, 17 дни, които оставиха незаличим спомен в сърцето ми, прекарах в древния Киев, безсмъртния Ленинград и белокаменна Москва. Запознах се с организацията на производството в ленинградската обвната фабрика „Пролетарска победа“, в която работят 6,000 души. Това, което видях, че ни послужи при внедряване производството на лепенки обувки. Ще ползуваме и техни албуми с модели.

А само в моя ли живот на-

стъпиха такива светли промен-ли? Цялти палата ни Родина, богатее народът ни под ръководството на Партията, в дружното семейство на социалистическия световен лагер на мира и свободата.

Израцайски деветосептемврийски поздрав на моя героичен народ, искам да му пожелаю това, което всеки патриот е скътал дълбо в сърцето си: пълна победа на великото дело на Девети септември, пълно тържество на мира в света.

Начо Г. Начев

гл. инженер на ф-ка „Сърп и чук“, Габрово

ГОСПОДАРИ НА СВОЯ ТРУД

Зората се синна, когато Драганка стана. Тя изми хубаво бялото си румено лице, оплете дебелите, дълги до кръста сплитки и се захвана за работа. Омеси хляба, помете в къщи и двора и когато слънцето показва кърва-вочервено си чело зад баира „Червенка“ тя извади големите бухнали хлябове от печта, и ги нареди на големата синия. Откъсна от малката си градинка кичест шибой, забодне го над лявото си ухо, взема кобилищата и менците и пъргаво се отправи към чешмата в дола на север от селото. Едва се наведе към ромонещия чучур и от близките трънки наизскачаха въоръжени до зъби турци. Те се нахвърлиха върху нея, за да я хванат и отвлечат. Но тя храбро се отбрани-ваше. Разлютиха се турците от нейната упоритост, извадиха ятаганите и я съсяха.

— Това правдиво предание от уста на уста е стигнало до наше време. И старите хора твърдят, че ето заговя чешмата в дола и местността, на която са разположени петте сгради на свинефермата, се нарича „Драганка“ — на името на тази смела българка — заключи своя разказ бригадирката на свинефермата Мария Майсторова. — Тежко, много тежко е било на нашите деди под турското робство — продължи тя. — Не само на свой труд, но и на живота си те не са били господари.

— А и през фашисткото не ни беше по-леко — намеси се в разговора седналият до нас свине-гледач Спас Генчев. — Колко много невинни хора, които за-щипаваха нас бедняците, фаши-стите избиха. А теллото ни тогава, тогло ли беше, по-лошо от турско.

Топла вълна от радост обвзе

ла бедняка Спас, когато преди дванадесет години беше срина-та варварската фашистка власт. Затупкало сърцето му, обляно от неизмерима вяра, че настъпват вече честити дни. И той не се излъгал, като станал един от основателите на кооператива в селото.

Сега цялото стопанство се гордее с бай Спас. Такъв добър стопанин, който милее и денонощно бди над всяко прасе, всеки кооператив би искал да има. Да възлезе през всяко време на денонощието във фермата ще завриш изрядна чистота и обора-ред. А охранените сити свине — майки и малките, налягали в бок-сове, прасенца доволно грух-тат, сякаш искат да изкажат своята безмерна благодарност за полаганите към тях топли грижи. Та как няма да гачиш такъв човек, който вече е преизпълнил годишния си план с 10 прасенца, а има още 6 свине — майки да се прасят!

— Нима по-рано можех да си построя нова къща — развълнувано споделя той. — А сега — до старата срутинца вече съм струпал всичкия материал за 7,000 лв., сън не ме хваща. Запланувано е строителната бригада на стопанството чак напролет да започне строежа, а мен ми се иска още утре да вляза в големия си нов дом, който ще заема 97 квадратни метра. Но и това ще стане както и аз от последния сиромаш станах заможен. Та кога в живота си аз съм вземал само аванс като сега по 1,800 кг жито, 20 кг сирене, 3,600 лева и много други продукти. И как да не се трудя, когато зная, че не работя за чорбаджите, а за мен, за моето семейство, за стопанството.

Вий творци сте на богатата

1. Магла Сирманова и Цоню Ангелов плетачи от рашевския отдел на ф-ка „Добри Карталов“ в дните пред 12-та годишнина на 9 Септември изпълняват всеки ден по 2,5 лични норми.

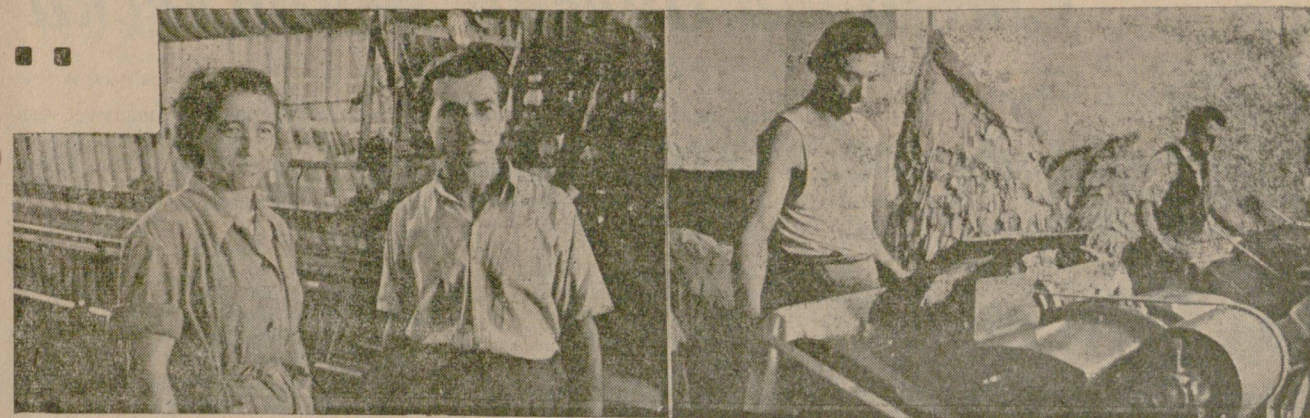
2. Фалшивите Съби Хр. Салчев, постоянен ударник (в ляво) и Аврам Ст. Салчев, носител на значката отличник на МЛХП от ф-ка „Д. Благоев“ — Габрово в преддеветосептемврийското съревнование изпълняват нормите си 140 на сто.

3. Тодора Илиева Бончева, загъвачка на ролки в бонбонената ф-ка при ДЗЗ

в Г. Орляковина. Нормата си тя изпълнява 160 на сто.

4. Членът на ДСНМ Добри Колев телач на цинк — и цинкларер машина във ф-ка „Сърп и чук“ — Габрово от бригадата на Колю Чомаков на 1 копейер в дните на преддеветосептемврийското съревнование изпълнява нормите си 160—200 на сто.

5. Колю Хубанов, отговорник на бригадата в мебелната фабрика „Безависимост“ — Габрово изпълнява 224 на сто нормата си в чест на 9 септември.

Никога няма да забравя...

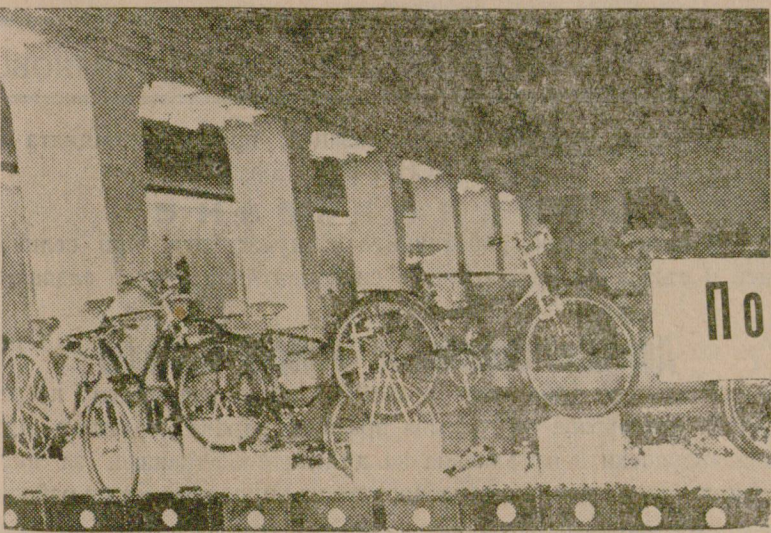
Никога не съм запомнял всичко да имаме в къщи. Все се чувствуваше недостиг от нещо. А баща ми всеки ден ходеше да работи на богатите и с голям труд изкарваше прехраната, защото бяхме три момчета. Къщата ни беше малка и татко често се вайкаше какво ще се прави, не ни стигаеше до никъде.

Помня и никога няма да забравя биенето на камбаната — бе 9 септември 1944 г. Ето геше 12 години минаха от тогава. Но тези години имат голяма разлика, от тия в детинството ми. Няколко години след 9 Септември в селото ни се образува ТКЗС, в което селяните влязоха задружно.

Сега заедно с моята другарка работим в ТКЗС. Благодарение помощта, която ни ока-

за стопанството и възнаграждението от изработените трудовни, за една година аз успях да си направя нова собствена къща. Тази година бях избран за звеновод. Звеното ми всяка кампания е първенец. Чувствам се много радостен и щастлив, че нашата Народна власт ни помогна да излезем от тежкото положение, в което бяхме затънали и да тръгнем по светлия социалистически път. Аз израцайски горещи поздравил по случай 12-годишнината на великата дата на всички мои сътрудници се, които са тръгнали по пътя, огрян от лъчите на социалистическото слънце.

Васил Иванов Москов
звеновод в трета полевдана
бригада в ТКЗС с. Крушево,
Г. Орляковско

Кът от палатата на тежката промишленост и електрификацията. На преден план първите български велосипеди.

Снимки: Йончев, Паносян

Утре е 9 Септември! Навършват се 12 години от оня велик ден, в който трудовият народ събори всяка власт на експлоататорите. Работниците и селяните, обединени под знамето на Отечествения фронт вземаха политическата власт в свои ръце. Но само политическата власт не бе достатъчна за намигана да се освободят трудовите хора от властта на вековните експлоататори. Нужна е и още нещо друго. И това друго за което се задоволи целият народ го посочи Партията ръководителка, черпейки знания от великото учение на марксизма-ленинизма и опит от нашата двоен освободител Съветския съюз. На петия конгрес Партията начерта линията за изграждането на нова социалистическа икономика.

Обаче кой е оня верен и най-къс дру-към изграждането на социалистическата икономика? На този въпрос отговор даде пак Партията. Изграждането на социалистическата икономика, както във всяка страна, така и в нашата започна със социалистическа индустриализация — развитие на тежката промишленост и нейната съдържина машиностроене. Построяване на родна тежка индустрия — ето за какво се заволи народът, ръководен от Българската комунистическа партия.

И сега, когато посетителите на XVII международен мотрен панаир в Пловдив след 12 години от 9 Септември разглеждат с любов творенията на българския народ, гордеят се от ПОСТИЖЕНИЯТА НА НАЦИОНАЛНАТА ТЕЖКА ПРОМИШЛЕНОСТ И ЕЛЕКТРИФИКАЦИЯ

за които е отредена най-голямата и красива палата. От лява страна на входа на палатата всеки влязъл може да прочете следната диаграма:

Въход на тежката промишленост	1948 г.	1955 г.
100 на сто	478 на сто	

Експонатите на министерството на тежката промишленост в сравнение с миналата година — тази година са двойно повече. Колко много машини! Само ролното машиностроение е представено с 50 нови металорежещи машини. Ето само това говори за стремителния напредък в социалистическата индустриализация, дело на героичната класа. Портретите на най-добрите представители на класата красят палатата, а сред тях и лъчът на носител на орден „Червено знаме на труда“ дърво-секачът от Горското промишлено стопанство „Росница“ в Лътя, Севлиево — Цоню Йорданов.

Посетителите на миналотоднишния панаир с любопитство разглеждаха стру- „С-9“. Тази голяма и съвършена машина тази година е последвана от още два нови струга „С-10“ и „С-11“, произведени все в завода за металорежещи машини.

Редът се чандовете с още машини — рълна хиаралвична преса, 60-тонна експертна машина, универсална фреза, шепинг, бормашини. А ето и различни мотори, по пататък стигаме до дизелова дрезина произведена в завод „Сталин“ в Димитров за минна промишленост. Та може ли тук всичко да се изброи! Но че бива да пречуваме че красивият кукурузокомбайн извика изъзвнение у много зрители. Редом с него е изложена топкава мелница за флотационните фабрики, банчик, дърводелски машини от „Машстрой“ в Троян, петдесетметров транспорттор, бетоно-бъркачки от завод „Червена звезда“ в

Побеждава политиката на индустриализация

с. Дебелец, Търновско. Въпреки намерението ми да не привеждам много проценти, но изкушавам се. Какво да се прави като не мога да взема прожекторния филмов апарат, изложен в залата за да ни покаже всичко, което създават работниците в заводите и фабриките. Ето четете:

Машиностроене	1948 г.	1955 г.
100 на сто	1,615 на сто	

Да! Такава е истината. — Не отстъпват на чуждестранните! — Кой е този глас, който ми прекъсна разсъжденията върху процентите. А когато се обрнах, забрах че той идва откъм една твърде голяма група която се е трупила пред... първите български мотоцикли и велосипеди. А те наистина са едни хубави, бодисани приятно, привлекателни. Към групата се трупаха и други, чуваха се нови одобрителни възклицания.

Зад групата, която разглежда мотоцикла и велосипедите, друга група моли да пуснат в работа тъканния стан. Скоро се чува равномерно трепане. Увеличава се изтъняващ памучен плат. Извлича се станът спира. На сигналната уредба се появява напис: „Основов“ — значи съклада се е нишка на основата. Това е най-новият модел автоматичен тъкачен стан, творение на габровските машиностроители, който стиг 200 — 220 оборота в минута. До него има и друг стан с марка „Янтра“ за тъкане на маркици.

Всичко онова, което ще разгледа не би могло да се произведе и от най-сръчните ръце, ако липсват метали и въглища. Нашата земя е богата на изкопаеми и ето вижте: — сред залата огромна буча черни каменни въглища. Това е израз на решената задача — ликвидация на изостагането на каменно-въгленото производство. През 1955 г. добивът във въглища надхвърля вече 10 милиона тона. Край огромния къс „черно злато“ са изложени късчета оловна, медна, желязна и цинкова руди. Вилда мед, цинкови листове, блокчета олово и цинк с марка „ОЦЗ“, произведени на черната металургия — от първенеца ДМЗ „Ленин“.

Една домакиня подхвърли на мъжа

си. — Ето, този домашен хладилник „Мраз“ е много удобен за в кухнята. За заведението за обществено хранене има пък картофобелачки, сладоледни машини и още други.

На лявата страна на входа на палатата на тежката промишленост и електрификацията диаграмата сочи:

промишленост на министерството на електрификацията	1948 г.	1955 г.
100 на сто	525 на сто	

Това са цифри, които говорят за ръста на все нови отрасли на промишлеността. Тук са изложени експонати от стоките, които ние до неотдавна внасяхме изключително от чужбина. Голям интерес буди производството на фабриката за електронагреватели уреди в Сталин. Редом с ютиите, чайниците, тенджерите, пържолниците са изложени малка електрическа готварска печка с двойна фурна и с два горни нагреватели, туристическа ютия, електрически бойлер, малки отоплителни радиатори. Всяка малка семейна двойка би пожела-ла да се снабди с новите красиви модели радиоапарати „Хр. Ботев“ и „Родина“. Тези две марки вече са известни на световния пазар и по нищо не отстъпват на чуждестранните. Слаботокният завод „Кл. Ворошилов“ е изложил и новост радиоапарати (радиоапарат с магнитофон) радиоапарат „Балкан“. Но ворошиловци са изложили не само радиоприемници и електромери. Те показват автоматични и ръчни телефонни централи, рентгенови и нагревателни медицински апарати. На щанд на електроламповия завод в Сливница е показано новото производство — луминисцентни лампи, с каквито са осветени всички панаирни палати.

Василиколаровци от силнотокната завод и работниците от електромоторната ф-ка в Троян са уредили щандовете си с много и най-различни мотори от които изнасяме в много страни, помпи, трансформатори. Дълго ще се заглежда всички в новата електрическа печ, произведена в завод „В. Коларов“. Капацитетът ѝ за 12 часа е 3,600 кг хляб.

Щандът на кабелната ф-ка „Н. Илиев“ в Севлиево е доста богат и разнообраз-

ен. Забележителни тук са винилиновите проводници и коаксиален кабел за електропромишлеността и телевизията. Производството на тази фабрика само за 8 години се е увеличило 20 пъти. С успех се изпълняват поръчките за Корея, Полша, Сирия, Египет.

Двама чужденци се спряха и дълго разглеждаха експонатите от нашата млада тежка химия. После разговаряха, записваха. А експонатите са твърде многобройни и разнообразни: калцирана сода от завода „Карл Маркс“, карбид, алуминиев сулфат, сира, азотна киселина, нафталин, изкуствени торове от химкомбинат „Сталин“. Една част от произведената на химическата промишленост заедно с произвежданите земеделски машини работническата класа изирача на своите братя в село, за да им помогат в борбата за по-високи добиви от земята, за повече продукти за трудовите хора и за износ.

В палатата е отделено и достойно място за българския нефт. В 38 колби са показани различните нефтопродукти, които се получават. След години те ще бъдат много повече!

Когато гостите напуснат палатата на тежката промишленост и електрификацията и влязат в палатата на

ЛЕКАТА И ХРАНИТЕЛНА ПРОМИШЛЕНОСТ

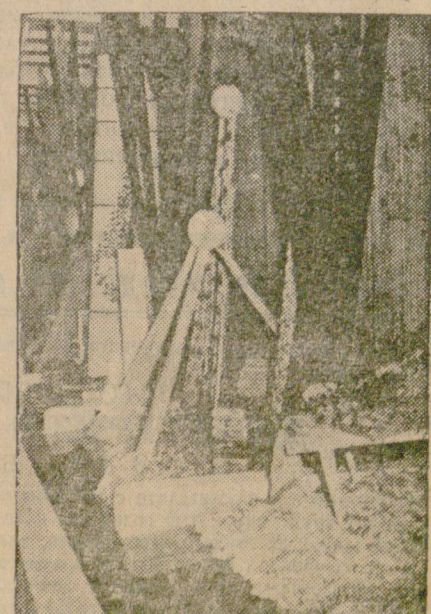
те ще останат смаяни от богатството и разнообразието на експонатите, които са подредени с много старание и акуе. Всичко тук говори за непрекъснатия ръст на производството на стоки за задоволяване нуждите на народа. Тук лича достоината грижа на Партията по-пълно да се задоволяват нуждите на трудовия човек. Къде да спрем първо.

Тук при тъканите и трикотажа ли? Добре пъстри са емпиретата, цветните, с всички цветове на спектъра, хубави са трикотажите на фабриката „Буя“, привлекателни са външените платове произведени от „Г. Генов“ Габрово, „Ангел Кънчев“ в Трявна. Много и най-разнообразни са обвните изделия. А витрините с различните порцеланови, стъклени и др. съдове, както и многобройните, красиво изработени мебели, показват че интересите и нуждите на нашия народ растат и нашата промишленост се стреми да отговори на нарастващите потребности на народа.

В щанда за захарни изделия майките не могат да откъснат малките лакомци които жадно гледат разнообразните бонбони, шоколади и най-различни захарни изделия. И колко ли не още лакомства! Но стига за това, може би на нийко действително да му се прииде. Тогав той може да намери от всичко и будките и магазините из панаирното градче, които са толкова много.

Драги читатели, пораздохме се и палатите на тежката промишленост и електрификацията, на леката и хранителна промишленост. Всичко тук говори за правия път, който следва българският народ и че побеждава с помощта на Съветския съюз и народодемократичните страни социалистическата индустриализация. Народът ни за 12 години Народна власт постига онова, което други народи са изминали за много десетилетия. Затова нека в чест на 12-годишнината от 9 Септември да поздравим работниците, които уържаха тази победа.

Н. Нейков

Експонати на красиви копринени тъкани изложени в палатата на Министерството на леката и хранителна промишленост.

Стършел днеска ръкопеска

Илия Георгиев шрекаджия във ф-ка „23 декември“ Габрово, по народност циганин, член на БКП, отличник на МЛХП, преизпълнява редовно нормата си.

— „Аферим, бе аркадаш аферим веднаж и два. В чест на празника голям аз селям ще ти отдам, че на БЕКАПЕ си член и с награди отличен, че си ти работник пръв и другар, и то какъв!... Млади хора обучаваши майсторството си предаваш;... Шом на празника те зърна пред голямата трибуна, радостно ще те прегърна, влюбено ще те целува, и ще изрека с кураж: — Хвала теб, другарю наш!...“

Кооператорите от ТКЗС в с. П. Сеновец, Търновско с председател Захари Влахов, които ред години върват в челните редици, получаха и тази година сравнително добри средни добиви. И вятър лют, и пек и дъжд: не ви уплаши ни веднаж... Затуй бесинурните ниви зарадваха ви с плодове; затуй за празника ви свивам букет от свежи цветове.

Еленка Марианова — тъчка от ф-ка „В. Коларов“ — Габрово работи по плана си за 4 декември 1951 г. За 8 месеца на 4 стана е изтъкала 9,280 м тъкан над личната си норма, с което е облякла 1,856 души.

Както птица лекокрила маха на простор крила, тъй и ти, другарко мила, с твоите хубави дела, пред годините далече си политнала без страх... И ще спре ли някоя вече твоя окрилен размах?... С трепет днес те поздравявам. Върхове да те зоват! Щастие ти пожелавам по завидния ти път!

Бронзолерната бригада във ф-ка „Металургия“ — Г. Оряховица изпълнява нормата си средно 243 на сто.

Букет цветя понесла за поздрав и награда, застава Стършел весел пред цялата бригада. Леярите погледа, здрависва им ръцете и тихичко нарежда: „Юнаци, работете!... Да мога да ви хвана все с хубави дела, че иначе... не жаля аз остриле жила!“

Държавен машиностроителен завод „Червена звезда“ с. Дебелец — Търновско за пръв път у нас е изработил возима прикачна каменотрошачка „ВКСУ-2“ с мощност 10 м³ в час.

За пръв път в нашата Родина направихте вий тази машина... С това откритие голямо рачу се името ви вред, а „Стършел“ поздравява само онез, що крачат днес напред... Загуй привети приемете от трудовия ни народ. „Звездата“ нека все тъй свети с успехи в новия живот.

Еленка Любенова от ф-ка „Балкан“ — Габрово, изпълнява в чест на 9 Септември нормата си 196 на сто. От 740 вретена е преминала на 880.

Ей, Еленке, с радост стискам твоите пръгави ръце... От душа и от сърце поздравявам те и искам да ти дам един съвет: от победи окрилена, към победи устремена ти лети все тъй напред!

На Горнооряховската общественост, която даде много за построяването на физкултурния стадион. Той се открива утре.

Трудите се честно с воля и любов, по-красив да блесне стадиона нов... Ето — на Девети в съпъние ще блести съдана се най-сетне вашата мечта. И желяем само в тоя хубавец винаги „Динамо“ да е първенец...

На 4. IX. колективът на ф-ка „1-ви май“ — Търново изпълни 9-месечния си план.

Хвала, трудов колектив, ти предсрочно своя план преизпълни... и щастлив от победи увенчан устремено крачиш днес все нагоре, към прогрес. Поздрав скромни приеми!... все нагоре се стреми! И в най-скоро време, нека по родината далеко славата ти зашуми!...

Георги Денчев — млад конструктор от ДМЗ — Габрово заедно със свои другари е създал на първия отечествен автоматичен памукотъкачен стан.

Напрегнатите нощи останала далече. Постигна си мечтата готов е станът вече. За тази придобивка на родната страна народът с благодарност приветства те сега. А аз ще те зарадвам със стършелов привет и крепко ти желяя успехи занаят пред...

Мара Берберова е шивачка във ф-ка „Буря“ Габрово, дългогодишна челничка и рационализаторка, отличничка на МЛХП. Всеки ден тя дава над две норми първо качество.

Когато на Девети в любимия ти град възлите на народа пенливо зашумят, и ти ще бъдеш капка в човешките вълни, и твоя глас в простора с възторг ще зазвучи, в усмивка ще сияе и твоето лице, че ти за тези хора се трудиш от сърце.

Месокомбинатът в Търново изпълни на 3 септември 9-месечния си план.

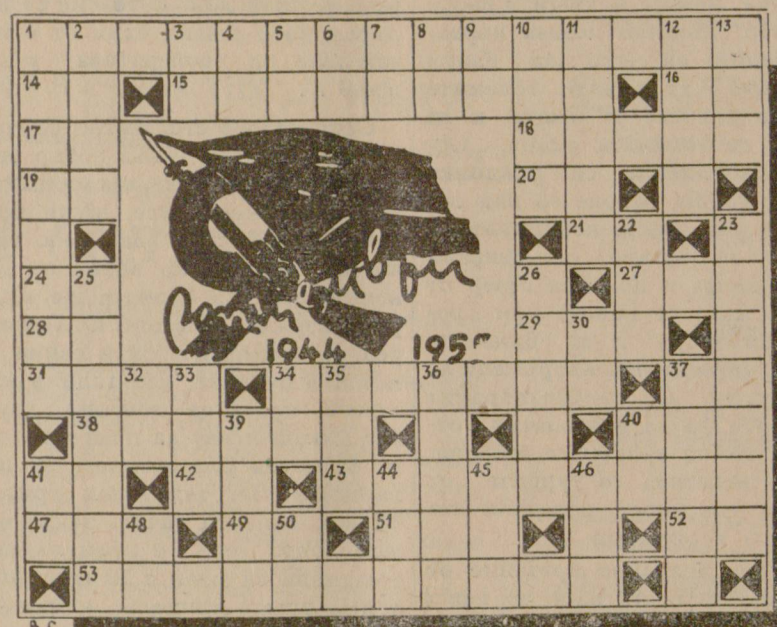
На млади и стари работни другари по случай Девети изпращам привети... Все първи бъдете, все тъй работете, та вечно така да ви пращам в награда сърдечни куплети сред радост изпети.

Оформил Матей ШОПКИН

В ЧАСОВЕ НА ОТДИХ

Кръстословица „ДЕН НА СВОБОДАТА“

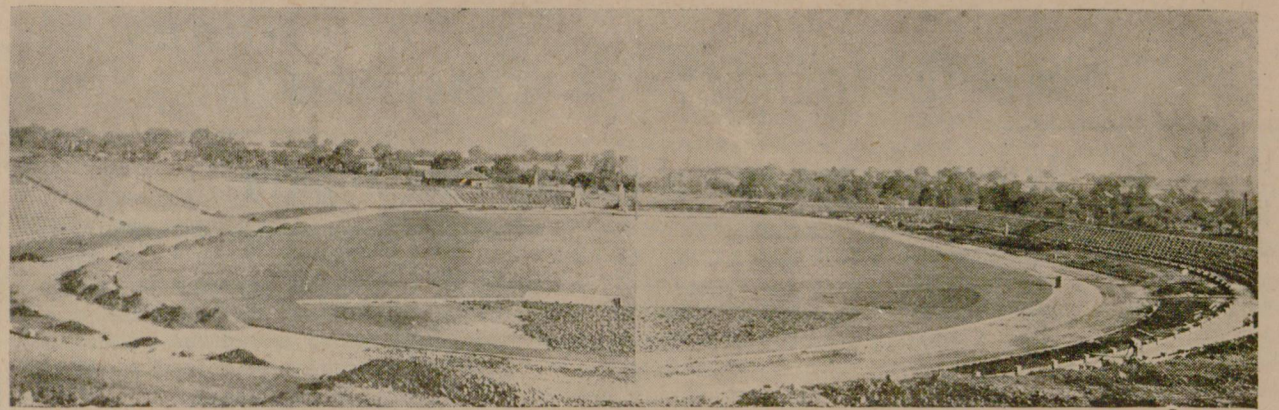
Съставил: Велко Ст. Велков

Водоравно: 1. Празникът на свободата; 14. Предлог; 15. Народни борби против фашизма; 16. Еднакви гласни; 17. Различни букви; 18. Партизанска бойна единица; 19. Инициалите на виден съветски физиолог; 20. Съгласни букви; 21. Възкличание; 24. Последователни букви; 27. Най-желаното нещо от народите; 28. Инициалите на наш писател, автор на пиесата „Любов“; 29. Въпросителна частица; 31. Връх във Врачанския балкан; 34. Название на партизанския лагер на отряд „Антон Иванов“; 37. Различни букви; 38. Село в Търновска околия, където партизаните водиха героични боеве; 40. Название; 41. Еднакви букви; 42. Възкличание; 43. Презимето на член на Политбюро на ЦК на БКП; 47. Литературно произведение; 49. Граматически съюз; 51. Вид змия; 52. Съюз; 53. Партизански отряд действувал из Родопите.

Отвесно: 1. Безсмъртният вожд и учител на българския народ; 2. Древногръцки баснописец; 3. Инициалите на наш писател; 4. Граматически съюз; 5. Герой на Омир; 6. Последователни букви; 7. Възкличание; 8. Различни букви; 9. Също като 4 отвесно; 10. Град в Европейска Турция; 11. Малкото име на най-малкия партизан в България; 12. Музикален инструмент; 13. Медицинска необходимост; 22. Название; 23. Героично село в Севлиево, дало най-много жертви в борбата против фашизма; 25. Най-милото; 26. Тропическо растение; 30. Различни букви; 36. Река в Бразилия; 37. Имуществен; 39. Спиртно питие; 40. Инициалите на наш народен генерал; 41. Еднакви букви; 44. Различни букви; 45. Чуждо мъжко име; 46. Не е вехт; 48. Немски предлог; 50. Той (руски).

ДА ВИ Е ЧЕСТИТ НОВИЯТ СТАДИОН, ДРУГАРИ!

На снимката: Изглед от стадиона, няколко дни преди завършването му.

Снимка: П. Тарасенков

Докато отекнат утрешните девтосептемвриски възгласи на трудовете хора в Горна Оряховица и те отново ще се съберат да ознаменуват още една победа — дело на народната власт и техния собствен труд. В 15 часа ще стане тържественото откриване на новия физкултурен стадион, който за кратко време израсна в западната част на града.

Този тържествен ден — ден на изгрева на свободата, извоювана с кръвта на стотици народни синове, и решаващата помощ на Съветската армия горнооряховчани няма да забравят.

Празнувайте, трудовете хора, гордейте се, защото и вие участвувате в строителството на този кокетен стадион. Дадените, над 6,500 безплатни трудови дни

спестиха повече от 300,000 лв. Новият физкултурен стадион в Г. Оряховица има зачимено футболно игрище, лекоатлетическа писта широка 7.5 м, баскетболно и волейболно игрища. Амфитеатрално разположените пейки създават добри условия за наблюдение от 12,500 души.

Да ви е честит новият стадион, другари от Горна Оряховица.

СПРАВОЧНИК НА ЧИТАТЕЛЯ

КИНО

Градските кина в окръга ще прожектират за времето от 10 до 16 септември следните филми: „9-ти септември“ — Търново; „Делото Румицки“; „Искра“ — Търново; „Въртележка на любовта“; „Хр. Смирненски“ — Габрово; „Бродяга“ I и II серия и „Максим Перепелица“; „М. грижа“ — Габрово; „Любовта на танкиста“; „Балкан“ — Габрово; „Комедиантът на Вена“ и „Смъртното лице“; „Кирил и Методи“ — Габрово; „Смъртното лице“ и „Димитровградци“; „Напредък“ — Г. Оряховица; „Мистерка“ и „Влюбените от Толедо“; „М. Михайлов“ — Севлиево; „Милонери за един ден“ и „Дело 306“; „М. театър“ — Павликени; „Силата на любовта“ и „Ураган“; „В. Коларов“ — Трявна; „Полици и крадци“ и „Изневяра“; „Хр. Стоянов“ — гара Г. Оряховица; „Деца на партизаните“ и „Трета на границата“; „Ив. Владков“ — Дряново; „Хубостта на дявола“ и „Педагогическа поема“; „Хр. Ботев“ — Еленя; „Решавачи моменти“ и „Момичето с юбелетите коси“; „Хр. Ботев“ — Ляковец; „Фра Бърне“ и „Разбит живот“.

ПРОГРАМА ЗА МАЧОВЕТЕ „Б“ РФГ — северна

В неделя: „Локомотив“ Г. Оряховица — „Ч. знаме“ Разград; „Локомотив“ Русе — СКНА Русе; „Динамо“ Трявна — „Ч. знаме“ Павликени; „Динамо“ Габрово — „Спартак“ Русе. В приятелска среща „Динамо“ Г. Оряховица ще играе срещу „Спартак“ София, по случай откриването на новия стадион в Г. Оряховица. Същия ден „Ч. знаме“ Търново ще се срещне на собствен терен с „Ч. знаме“ София.

Държавен машиностроителен завод — Габрово

Мъжественият колектив на завода изпълни 105.95 на сто производствения си план за 8-те месеца срещу обещано 101 на сто.

Управлението, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на ДСНМ обявяваме

сърдечна благодарност

на целия колектив за добрата работа, като с признателност стискам твърдите десници на конструкторите, технолозите и работниците — създатели на първия български автоматичен памукотъкачен стан и стан за противопожарни маркучи — за самоотвержения им творчески труд за преуспяването на отечественото машиностроене.

Нека е честита на всички славната 12-годишнина на 9 СЕПТЕМВРИ

Пожелаваме на колектива да внедри още по-добра ритмичност в производството — гаранция за рядко растящи трудови успехи.

Районен кооперативен съюз — Дряново

Управлението партийната организация, профорганизацията и ДК на ДСНМ при съюза

поздравяваме

всички свои членове, работниците и служителите при селкооперите и съюза и многобройните си клиенти по случай славната годишнина от

Девтосептемвриското народно въстание

На всички свои работници желяем от все сърце весело посрещане и прекарване на големия празник, здраве и бодър дух за нови успехи в изпълнение на дадените обещания и за акуратно задоволяване на потребностите на трудещите се от района.

Околийски промишлен комбинат — Дряново

Административното ръководство, партийната организация и местният профкомитет поздравяваме всички производствени, инженерно-технически работници и служителите при промкомбината с постигнатите големи производствени успехи по случай

12-та годишнина на 9 Септември

празника на свободата, като пожелаваме на всички производствени колективи здраве и висок трудов ентусиазъм в борбата за преизпълнение на плана по всички показатели и дадените обещания по призова на челните предприятия в страната.

Околийски промкомбинат — Севлиево

По случай празника на свободата — 9-ти Септември, административното ръководство, партийната организация, профкомитетът и комитетът на ДСНМ

ПОЗДРАВЯВАМЕ

целия работнически колектив, взел активно участие в изпълнение на производствени планове и му желяем здраве и сили за още по-големи трудови успехи.

Държавно минно и коксодобивно предприятие „Л. Е. В.“ — село Пляковци

Управлението, партийният комитет, общинният профкомитет и комитетът на ДСНМ изказват сърдечна благодарност на всички работници, инженери, техници и служители от рудниците и коксови пещи, за изпълнение на плана за 8 месеца в рудниците 105 на сто и за кокс 98.3 на сто. В резултат на вашия упорит труд и по-добрата организация на труда, за 1-то полугодие от снижение на себестойността на продукцията се реализира икономия от 613,000 лв.

По случай 12-годишнината от девтосептемвриското народно въстание поздравяваме целия колектив, като му желяем крепко здраве и бодрост за нови трудови успехи.

ТПК „БАЛКАН“ — Габрово

Ръководството на кооперацията изказва дълбока

БЛАГОДАРНОСТ

на производствения колектив и администрацията за изпълнение на 8-месечния план 105.70 на сто срещу обещано по призова 102 на сто.

ЧЕСТИТИ

на кооператорите и многобройните клиенти славния празник

9 СЕПТЕМВРИ

и им пожелава здраве, нови сили и още по-добри трудови постижения за укрепване могъществото на социалистическата ни родина.

ГП „ГРАДСКА ТЪРГОВИЯ“ — гр. Павликени

ПОЗДРАВЯВА

ПО СЛУЧАЙ ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА 9-ти СЕПТЕМВРИ

своите многобройни клиенти, като им предлага в своите специализирани магазини и заведения за обществено хранене висококачествени и разнообразни асортименти от вълнени, памучни и копиринени платове, готови облекла, обувки, трикотаж и чорапи, детски играчки, домашни потреби, мебели, галантерия и парфюмерия. В ресторантите ще намерите винаги най-разнообразни асортименти от ястия и студени напитки.

Държавно земеделско стопанство — Севлиево

Управлението, партийната организация и профкомитетът на стопанството по случай

12-ГОДИШНИНАТА ОТ ДЕВТОСЕПТЕМВРИСКОТО НАРОДНО ВЪСТАНИЕ ПОЗДРАВЯВАМЕ

работниците и служителите с постигнатите успехи. Благодарение на техния упорит труд изпълниме годишния план за държавни доставки за кравето и овче мляко, за птичье месо, яйцата, вълната, месото от едър рогат добитък и др. Навреме и без загуба прибрахме реколтата, изпълниме плана за сляжа. Призоваваме ги и занаят все така упорито да продължат борбата за високи добиви от растениевъдството и повече продукти от животновъдството за изпълнение и преизпълнение на годишния производствен план.

Фабрика „Аврам Стоянов“ — Трявна

Административното ръководство и ръководствата на политическите и обществени организации ПРИВЕТСТВУВАМЕ челниците в предприятието и всички работници със светлата 12-годишнина на

9 СЕПТЕМВРИ

и ги зовем към нови по-крупни победи в пряката им работа.

На целия трудов колектив желяем щастливо отпразнуване на Великия празник, жизнерадост и бодър дух в борбата за повече и по-качествена продукция.